

ЛИСТА ПРЕДМЕТА НА СТУДИЈСКОМ ПРОГРАМУ ДС ТЕОРИЈА УМЕТНОСТИ И МЕДИЈА:

Обавезни предмети:

1. [Теорија уметности и медија 1](#)
2. [Методе и технике научног рада](#)
3. [Теорија уметности и медија 2](#)
4. [Модалитети интердисциплинарног приступа уметности](#)
5. [Теорија уметности и медија 3](#)
6. [Теорија уметности и медија 4](#)

Изборни предмети

Изборни блок 1

7. [Теорија популарне културе и уметности](#)
8. [Студије спектакла](#)
9. [Етика медија](#)

Изборни блок 2

10. [Култура сећања, архиви и музеји](#)
11. [Студије интеркултуралних и културалних изведби](#)
12. [Минимализам – теорије и уметничке праксе друге половине 20. века](#)

Изборни блок 3

13. [Студије опере](#)
14. [Теорије експерименталног филма, фотографије и видео уметности](#)
15. [Плес и плесно тело у култури и уметности](#)
16. [Критичко-педагошке праксе у теорију уметника/це](#)

Изборни блок 4

17. [Феномен фантазије у уметности](#)
18. [Уметност и медији у контексту културне политике](#)
19. [Теорије савремене уметности и архитектуре](#)
20. [Теорија и пракса телевизијског ситкома](#)

Изборни блок 5

21. [Истраживачки пројект повезан са изабраном темом докторске дисертације из области Теорије уметности](#)
22. [Истраживачки пројект повезан са изабраном темом докторске дисертације из области Теорије медија](#)

Изборни блок 6

23. [Израда докторске дисертације из области Теорије уметности](#)
24. [Израда докторске дисертације из области Теорије медија](#)
25. [Одбрана докторске дисертације](#)

Назив предмета: Теорија уметности и медија 1		
Наставници: Даковић, др Невена, ред. проф, Делић, др Лидија, виши научни сарадник; Перковић, др Ивана, ред. проф. и Игњатовић, др Александар, ванр. проф.		
Статус предмета: Обавезни		
Број ЕСПБ: 12		
Услов: Уписана прва година докторских студија		
Циљ предмета Циљ предмета је да представи различите теорије текста (од формалистичких до пост структуралистичких, наративних) и методе анализе текста универзалне вредности без обзира на природу текста. Текст – уметнички и медијски, визуелни, извођачки, књижевни или дигитални – је постављен као обједињујућа аналитичка јединица теорије уметности и медија конципираних под окриљем студија културе.		
Исход предмета: По завршетку наставе из предмета од студента се очекује: да дефинише структуру и карактер текста са различитих теоријских позиција; да овлада анализом – иконичком, наративном, структуралном, тематском – различитих текстова; да овлада техником писања научног есеја; да буде способан за вербалну проблематизацију... Студент би требало да изгради свест о интертекстуалности и трансмедијалности те да буде способан за непристрасне објективне/субјективне анализе и обухватне теоретизације текста.		
Садржај предмета: (1) Појам и теорије текста; (2) Структурализам и постструктурализам; (3) Деконструкција; (4) Транстекстуалност и интертекстуалност; (5) Основни појмови наратологије; (6-7) Књижевна, визуелна, просторна, извођачка наратија и наратив; (8) Трансмедијално приповедање; (9) Хипертекст; (10) Дигитекстуалност; (11-12) Методе анализе текста: иконичка, наративна, структурална, тематска, стилска; (13) Дискурзивна анализа уметности и медија и (14-15) Језик-дискурс--текст (концепти и њихови односи)-уметност и медији.		
Препоручена литература: 1. Alber, Ian; Fludernik Monika. <i>Postclassical narratology, approaches and analysis</i>. Columbus Ohio State UP, 2010. 2. Bal, <i>Naratologija</i>, Narodna knjiga, Beograd, 2000M. 3. <i>A Mikee Bal Reader</i>, University of Chicago Press, Chicago, 2006. 4. R. Howells, J. Negreiros, <i>Visual Culture</i>, Cambridge, 2012. 5. W. Davis, <i>A General Theory of Visual Culture</i>, Princeton, 2011. 6. Dolezel, L. <i>Heterokosmika</i>: Fikcija i moguci svetovi. Beograd: SG, 2008. 7. Ryan, Marie Laure. <i>Avatars of Story</i>, Minnesota UP, 2006. 8. Bužinjska, M. P. Markovski, <i>Književne teorije XX veka</i>, Službeni glasnik, Beograd, 2009. 9. Riker, <i>Vreme i priča</i>, Sremski Karlovci, Izdavačka Knjižarnica Zorana Stojanovića, 1993. 10. Genette, Gérard, <i>Palimpsestes: Literature in the second degree</i>; transl. By Channa Newman and Claude Doubinsky, Lincoln, University of Nebraska Press, 1997. 11. Juvan, Marko. <i>Intertekstualnost</i>. Beograd: AK, 2013. 12. Šefer, Žan Mari, <i>Zašto fikcija?</i>, Novi Sad, Svetovi, 2001. 13. Paul Ricoeur, <i>From text to action</i>, trans. Kathleen Blamey and John B. Thompson. Evanston: Northwestern University Press, 1991 (1986). 14. Arvidson Jens, Mikael Askander et al (ed.), <i>Changing Borders. Contemporary Positions in Intermediality</i>, Lund, Intermedia Studies Press, 2007. 15. Bolter, Jay and Grusin, Richard. (2000) Remediation: Understanding New Media, Cambridge: MIT Press		
Број часова активне наставе 10	Теоријска настава: 3	Студијски истраживачки рад: 7
Методе извођења наставе: Теоријска предавања, дискусије са студентима и извођења истраживања са одабраним студијама случаја. Писање и усмена одбрана семинарског рада.		
Оцена знања (максимални број поена 100): За полагање испита студент предаје семинарски рад (обим 5.000 речи). Писани рад се брани усмено. Предиспитне обавезе носе 30 поена (30%) а испитне 70 (70%). У оцену улазе: предиспитне обавезе - присуство на часу (10) и активности на предавањима (20) односно завршни испит - писани рад (50) и усмена одбрана (20).		

Назив предмета: Методе и техника научног рада		
Наставници: Драгићевић Шешић, др Милена, ред. проф, Перковић, др Ивана, ред. проф. и др Рогач Мијатовић, Љиљана, научни сарадник		
Статус предмета: Обавезни		
Број ЕСПБ: 10		
Услов: Уписана прва година докторских студија		
Циљ предмета Општи циљ курса је да полазнике упозна са методологијом научног рада у друштвено-хуманистичким наукама у контексту интердисциплинарних студија. Посебни циљеви курса су да се полазници упознају са начинима концептуализације научног пројекта, организације извођења научног пројекта, те да овладају конкретним методама и техникама научно-истраживачког рада, као и академском писменошћу.		
Исход предмета Студент је способан да формулише научно-истраживачки задатак, да развије план и програм сопственог научно-истраживачког пројекта, да идентификује и контекстуализује постојећа интердисциплинарна истраживања. Студент је овладао вештинама теоријских и емпиријских истраживања, анализом и интерпретацијама добијених података, те академског писања – укратко, способан је да критички сагледа методолошка питања од значаја за докторску дисертацију и семинарске радове на докторским студијама.		
Садржај предмета Теме предавања: (1) Научни проблеми: разноврсност методолошких приступа (дефинисање интердисциплинарног истраживачког пројекта); (2) Стратегије квалитативног и квантитативног истраживања; (3) Истраживачки проблем, хипотеза и циљ научног рада; (4) Академско читање и научна писменост; (5) Употреба научних извора: часописи и базе података; (6) Истраживачка етика у интердисциплинарном контексту; (7) Цитати, плагијаризам и библиографски алати; (8) Методи теоријског истраживања; (9) Методи емпиријских истраживања; (10) Инструменти и узорак емпиријских истраживања; (11) Методи анализе и интерпретације; (12) Академско писање: од идеје до научног текста; (13) Одлике и врсте научних и стручних радова; (14) Научна рецензија; и (15) Практични видови научне комуникације (научне конференције).		
Препоручена литература • Creswell, John (2014) <i>Research Design. Qualitative, Quantitative, and Mixed Methods Approaches</i>, Thousand Oaks, CA: Sage Publications. • Dragičević Šešić, Milena (2013) <i>Pledoaje za kvalitativni metod istraživanja, Indijsko pozorište: tradicija i aktivizam</i>, Beograd : Univerzitet umetnosti u Beogradu : Clio, str. 219-232. • Екснер, Андреас (2016) <i>Увод у објављивање научних публикација</i>, Београд: Центар за промоцију науке. • Kleut, Marija (2008) <i>Naučno delo od istraživanja do štampe (Tehnika naučnog rada)</i>, Akademska knjiga. • Koen, Moris Rafael; Ernest Nejgel (2006) <i>Uvod u logiku i naučni metod</i>, Beograd: Jasen. • Ласло, Пјер (2015) <i>Научна комуникација</i>, Практични водич, Београд: Центар за промоцију науке. • Nojman, Iver B. (2009) <i>Značenje, materijalnost, moć : uvod u analizu diskursa</i>, Beograd, Centar za civilno-vojne odnose, Alexandria Press. • Pickering, Michael (2008) <i>Research Methods for Cultural Studies</i>, Edinburgh: Edinburgh University Press. • Spasić, Ivana prir. (1998) <i>Interpretativna sociologija: sociološka hrestomatija</i>, Beograd: Zavod za udžbenike • Swales, John (2004) <i>Academic Writing for Graduate Students</i>, University of Michigan Press.		
Број часова активне наставе: 6	Теоријска настава: 2	Студијски истраживачки рад: 4
Методе извођења наставе: Предавања, дискусије, студијски истраживачки рад		
Оцена знања (максимални број поена 100): За полагање испита студент предаје рад у форми текста за објављивање у научном часопису (обим 5 000 речи). Писани рад се брани усмено. Студент добија максимално 100 поена на основу свих обавеза. Предиспитне обавезе (семинарски рад: формулација научног пројекта - предмет, циљ, појмовно-хипотетички оквир, методи и динамика истраживања) носе 30 поена (30%), учешће у настави 10%, а испит носи 60 поена (60%) и то: 50 поена писани рад и 10 поена усмена одбрана). Критеријум за оцењивање – квалитет спроведеног истраживања и академског писања – да задовољи критеријуме часописа најмање у категорији M51.		

Назив предмета: Теорија уметности и медија 2		
Наставници: Поповић Млађеновић, др Тијана, редовни професор; Шуица, др Никола, редовни професор. Стефановић, др Ана, ванр. проф, Масникоса, др Марија, ванр. проф.		
Статус предмета: Обавезни		
Број ЕСПБ: 12		
Услов: Уписана прва година докторских студија		
Циљ предмета је да представи различите теорије интерпретације и критичке анализе уметничких и медијских текстова: од марксизма, критичке теорије, аналитичке филозофије, феноменологије, психоанализе, теорија идентитета до културе сећања и биополитике и теорије нових медија.		
Исход предмета: По завршетку наставе из предмета од студента се очекује: да дефинише приступе интерпретацији уметничког дела, уметника, уметности, историје уметности, нових медија и културе; да овлада читањем и писањем савременог теоријског текста о уметности; да буде способан за вербалну анализу и критику задатог теоријског проблема		
Садржај предмета: (1) Естетика, филозофија и теорија уметности, (2) Критичка теорија и уметност, (3) Теорија репрезентације, (4) Психоанализа и текст, (5) Теорије идентитета, (6) Теорије рода, (7) Теорија и идеологија, (8) Постколонијалне теорије, (9) Теорије сећања, (10) Теорије ситуационизма и симулационизма, (11) Филозофије Жила Делеза и Феликса Гатарија у теорији уметности, (12). Херменеутички приступи уметности (13), Теорија текста и семиологија музике, (14) Наратологија музике и (15) Теорија жанрова у музици.		
Препоручена литература: 1. P. Lamarque (eds), <i>Aesthetics and Philosophy of Arts: The Analytic Tradition</i>, Blackwell, Oxford, 2004. 2. T. McDonough (ed), <i>Guy Debord and the Situationist International Texts and Documents</i>, The MIT Press, Cambridge, 2004. 3. C. Harrison, P. Wood (ed), <i>Art in Theory 1900-2000</i>, Blackwell, Oxford, 2003. 4. M. Šuvaković, A. Erjavec (eds), <i>Figure u pokretu - Savremena zapadna estetika, filozofija i teorija umetnosti</i>, Atoča, Beograd, 2009. 5. S. Žižek, "The Undergrowth of Enjoyment: How Popular Culture can Serve as an Introduction to Lacan", in <i>Reader</i>, Blackwell, Oxford, 1999. 7. Шефер, Жан Мари, <i>Зашто фикција?</i>, Нови Сад, Светови, 2001. 8. Женет, Жерар, <i>Уметничко дело, 1 и 2</i>, Нови Сад, Светови, 1996. 9. Genette, Gérard, <i>Palimpsestes: Literature in the second degree</i>; transl. By Channa Newman and Claude Doubinsky, Lincoln, University of Nebraska Press, 1997. 10. Компањон, Антоан, <i>Демон теорије</i>, Нови Сад, Светови, 2001. 11. Ricœur, Paul, <i>From text to action</i>, transl. by Kathleen Blamey and John B. Thompson. Evanston: Northwestern University Press, 1991 (1986). 12. Рикер, Пол, <i>Време и прича</i>, Сремски Карловци, Издавачка Књижарница Зорана Стојановића, 1993. 13. Klein, Michael Leslie, <i>Music and Narrative since 1900</i>, Bloomington, Indiana, Indiana University Press, 2005. 14. Klein, Michael Leslie, <i>Intertextuality in Western Art Music</i>, Bloomington, Indiana, Indiana University Press, 2005. 15. Tarasti, Eero, ed., <i>Musical Semiotics in Growth</i>. Bloomington, Indiana: Indiana University Press, International Semiotics Institute, Imatra, 1996.		
Број часова активне наставе 10	Теоријска настава: 3	Студијски истраживачки рад: 7
Методе извођења наставе: Предавања, дискусије, студије случаја, студијски истраживачки рад.		
Оцена знања (максимални број поена 100): За полагање испита студент предаје семинарски рад (обим 5.000 речи). Писани рад се брани усмено. Студент добија максимално 100 поена на основу свих обавеза. Предиспитне обавезе носе 40 поена (40%) а испитне 60 (60%). У оцену улазе: Предиспитне обавезе: присуство на часу (10) и активности на предавањима (30) односно завршни испит - писани рад (50) и усмена одбрана (10).		

Назив предмета: Модалитети интердисциплинарног приступа уметности
Наставник: Поповић Млађеновић, Б., др Тијана, ред. проф.
Статус предмета: Обавезни
Број ЕСПБ: 10
Услов: Уписана прва година докторских студија
Циљ предмета је упознавање студената са модерним и (пост)постмодерним концепцијама интердисциплинарног рада у уметности. Расправља се о интердисциплинарним, интермедијалним, интертекстуалним и хибридним модалитетима теоријског и уметничког промишљања и стварања из угла онтолошких, феноменолошких и херменеутичких аспеката уметности. Интердисциплинарност се сагледава као студија начина, односно, као проучавање начина функционисања (теоријског/уметничког) система, као тражење и развијање додирних тачака индивидуалних дисциплинарних/медијских теориторија, при чему феномен и/или концепт истовремености два или више наизглед међусобно супротстављена процеса, који су том приликом међусобно условљени, постаје видљив.
Исход предмета: По завршетку наставе из предмета, од студента се очекује усвајање општих теоријско-критичких претпоставки за разумевање феномена интердисциплинарности.
Садржај предмета: (1) Значење појмова мултидисциплинарно, интердисциплинарно и трансдисциплинарно (различите дефиниције; кључни концепти; критичке позиције); (2) Једномедијске и вишемедијске уметности. Синтезијске уметности; (3) Степен медијске интегрисаности и значење појмова микстмедиј, мултимедиј и интермедиј; (4) Концепт полимедија; (5) Стилска и медијска синтеза. Полистилистичност. Теорија интертекстуалности и теоријска интерпретација; (6) Модерна, постмодерна и интердисциплинарност. Хибридност; (7) Интердисциплинарно „читање” уметничког остварења; (8) Онтолошки статус уметничког објекта интерпретације у условима сингуларизма и плурализма; (9) Контекстуална уметност. Контекстуалност у епистемологији. Херменеутика као епистемологија; (10) Теорија и наука о уметности – аналитика и контекстуалност на примеру музикологије; (11) Интердисциплинарни модел приступа уметничком делу, системским и историјским појавама и питањима уметности; (12) Жанрови интердисциплинарног научног текста о уметности, по аналогiji са уметничким жанровима микстмедија, полимедија и интермедија, и методологија њиховог читања и писања; (13-15) Читање домаћих задатака и дискусије о испитном раду.
Препоручена литература - Arden, Pol, <i>Kontekstualna umetnost – umetničko stvaranje u urbanoj sredini, u situaciji, intervencija, učestvovanje</i>. (Sa franc. prev. Bojana Janjušević). Novi Sad: Muzej savremene umetnosti Vojvodine, 2007. - Benčin, Rok, “Philosophy and ‘Interdisciplinarity’”, <i>Primerjalna književnost</i>, Vol. 35, No. 2, Ljubljana, 2012, 203–216. - DeRose, Keith, „Kontekstualizam: Objašnjenje i obrana”, u: <i>Epistemologija – Vodič u teorije znanja</i> (Eds. John Greco i Ernest Sosa, hrvatsko izdanje Ed. Borislav Mikulić). Zagreb: Naklada Jasenski i Turk, 2004. - Frodeman, Robert, Julie Thompson Klein, Roberto Carlos Dos Santos Pacheco, <i>The Oxford Handbook of Interdisciplinarity</i>, OUP Oxford, 2017. - Gostuški, Dragutin, „Muzičke nauke kao model interdisciplinarnog metoda istraživanja”, u: <i>Srpska muzika kroz vekove</i>. Beograd: Galerija SANU, 1973, 9–52. - Gostuški, Dragutin, <i>Vreme umetnosti - prilog zasnivanju jedne opšte nauke o oblicima</i>. Beograd: Prosveta, 1968. - Harrison, Charles, & Paul J. Wood (Eds.), <i>Art in Theory 1900–2000: An Anthology of Changing Ideas</i>, Blackwell Publishing, Cambridge, 2003. - Keser Battista, Ivana, “Intertekstualnost, intermedijalnost i interdisciplinarnost u filmskom eseju”, <i>Medijska istraživanja</i>, god. 16, br. 1, 2010, 131-160. - Klein Thompson, Julie, <i>Interdisciplinarity: history, theory and practice</i>. Detroit & Michigan: Wayne State University Press, 1990. - Maković, Zvonko, Medarić, Magdalena, Oraić, Dubravka & Pavličić, Pavao, <i>Intertekstualnost i intermedijalnost</i>. Zagreb: Zavod za znanost o književnosti Filozofskog fakulteta Sveučilišta, 1988. - Matić, Dunja, “Interdisciplinarni tragovi”, <i>CASCA - Časopis za društvene nauke, kulturu i umetnost</i>, god. 2, br. 2, 2013. - Mitchell, W.J.T., “Interdisciplinarity and Visual Culture”, <i>Art Bulletin</i> 77(4), December 1995. http://www.scribd.com/doc/36007209/Mitchell-Interdisciplinary-and-Visual-Culture-Art-Bulletin-77-4-1995 - Popović Mladjenović, Tijana, Bogunović, Blanka & Perković, Ivana, <i>Interdisciplinary Approach to Music: Listening, Performing, Composing</i>. Belgrade: Faculty of Music, University of Arts, 2014. - Popović Mladjenović, Tijana, “The Possibility and Purpose of Disciplinary Intersections and Permeations”, in: Nico Schüller (Ed.), <i>Approaches to Music Research. Between Practice and Epistemology</i>. Frankfurt am Main: Peter Lang, 2011, 137-152. - Popović Mladjenović, Tijana, <i>Procesi panstilističkog muzičkog mišljenja</i>. Beograd: Fakultet muzičke umetnosti & Signature, 2009. - Radovanović, Vladan, <i>Vokovizuel</i>. Beograd: Nolit, 1987. - Radovanović, Vladan, <i>SINTUM</i>, Književna reč, 25. 10. 1993. - Repko, A. F., <i>Interdisciplinary Research: Process and Theory</i>. Thousand Oaks, CA: Sage Publications, 2012. - Šutić, Miloslav (ur.), <i>Interdisciplinarnost teorije književnosti – zbornik radova</i>. Beograd: Institut za književnost i umetnost, 2001.

• Šuvaković, Miško, „Nauka: klasifikacija (Od nauke o umetnostima do teorije umetnosti)”, u: <i>Diskurzivna analiza</i>. Beograd: Univerzitet umetnosti, 2006, 221–255. • Веселиновић Хофман, Мирјана, „Контекстуалност музикологије”, у: <i>Постструктуралистичка наука о музици. Нови Звук</i>, Специјално издање. Београд: СОКОЈ–МИЦ–ФМУ, 1998, 13–20. • Veselinović, Mirjana, <i>Umetnost i izvan nje. Poetika i stvaralaštvo Vladana Radovanovića</i>. Novi Sad: Matica srpska, 1991.		
Број часова активне наставе: 6	Теоријска настава: 2	Студијски истраживачки рад: 4
Методе извођења наставе: Теоријска предавања, дискусије са студентима и извођење истраживања на одабраним студијама случаја. Писање и презентација домаћег рада и критичког есеја.		
Оцена знања (максимални број поена 100) За полагање испита студент предаје семинарски рад (обим 2.000 речи). Писани рад се брани усмено. Предиспитне обавезе носе 40 поена (40%) а испитне 60 (60%). У оцену улазе: предиспитне обавезе - присуство на часу (10) и активности на предавањима (30) односно завршни испит - писани рад (50) и усмена одбрана (10).		

Назив предмета: Теорија уметности и медија 3		
Наставници: Николић, др Мирјана, ред. проф, Даковић, др Невена, ред. проф, Мартиноли, др Ана, ванр. проф, Миловановић, др Александра, доцент		
Статус предмета: Обавезни		
Број ЕСПБ: 12		
Услов: Уписана друга година докторских студија		
Циљ предмета је да представи генезу теорија уметности и медија методом компарације са акцентом на нови медијски и уметнички амбијент који је под снажним утицајем нових технологија. Уз традиционалне, старе медије, у високом обиму предмет се бави и новим, дигиталним, екранским медијима и уметничким формама уз инсиситирање на феномене трансмедијалности и хибридикације било да је реч о медијима, уметничким формама или жанровима. Компаративна метода се користи у групној и индивидуалној анализи одабраних уметничких и медијских текстова,		
Исход предмета По завршетку наставе и положеном испиту од студента се очекује: да успешно дефинише традиционалне и нове медије и уметничке врсте, да препозна опсег њиховог естетског и комуникационог деловања; да овлада методологијом структурисања компаративне теорије медија и уметности, буде способан за самосталну анализу уметничких и медијских текстова и извођење научних закључака.		
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> 1. Компаративна теорије уметности и медија; 2. Филозофија и онтологија уметности и медија; 3-4. Хибридикација медија и хибридне теорије уметности и медија; 5. Стари и нови/дигитални медији; 6. Уметнички медији; 7. Екрански медији; 8. Метамедији (Лев Манович); 9. Појам, карактеристике и типови медија; 10. Простор и време; 11. Жанр; 12. Неизрециво, потиснуто и субверзивно; 13. Латентно и манифестно у медијском тексту; 14. Компаративна анализа одабраних уметничких и медијских текстова; 15. Дискусија и договор у вези тема испитних радова. <i>Практична настава</i> Самостални истраживачки рад студента уз консултације са предметним професорима.		
Препоручена литература 1. Lunenfeld, P. <i>The Digital Dialectic: New Essays in New Media</i>, MIT, 1999. 2. Christian, Digital Art, P. <i>Thames and Hudson</i>, London, 2003. 3. Burn, A, Parker, D. <i>Analysing Media Texts</i>, London, NY: Continuum, 2003. 4. Marshall, D. P, Burnett R. , <i>Web Theory</i>, Routledge, 2002. 5. Harries, D. <i>The New Media Book</i>, BFI, 2002. 6. T. Miller, <i>Television Studies</i> , London: BFI 2003. 7. Morse, M. <i>Virtualities Television, Media Art, and Cyberculture</i>, Indiana University Press, Bloomington, 1998 8. Hansen, M. <i>New Philosophy for New Media</i>, The MIT Press, Cambridge Mass, Cambridge MA, 2003 9. Elsaesser, Thomas. <i>The Persistence of Hollywood</i>. London: Routledge, 2012. 10. Peacock, Steven. (2007) <i>Reading 24: TV against the Clock (Reading Contemporary Television)</i>, I. B. Tauris & Co Ltd, New York.		
Број часова активне наставе: 10	Теоријска настава: 3	Студијски истраживачки рад : 7
Методе извођења наставе: Теоријска предавања, дискусије са студентима и извођења истраживања са одабраним студијама случаја. Писање и усмена одбрана семинарског рада.		
Оцена знања (максимални број поена 100) Испит се полаже тако што студенти раде теоријско истраживање на тему коју договарају са предметним професорима и које обликују у семинарски рад обима до 3 000 речи. Усмени испит подразумева презентацију семинарског рада и дискусију о процесу и резултатима истраживања. Предиспитне обавезе учествују са 60 поена (60%) и то: 10 поена који се добијају на основу активност током наставе и 50 поена колико носи семинарски рад. Испитне обавезе: усмена одбрана семинарског рада вреднује се са 40 поена односно 40% од оцене.		

Назив предмета: Теорија уметности и медија 4		
Наставници: Шуица, др Никола, ред. проф, Цветић, др Мариела, ванр. проф, Матејић, др Бојана, доцент, Илић, др Влатко, доцент		
Статус предмета: Обавезни		
Број ЕСПБ: 12		
Услов: Уписана друга година докторских студија		
Циљ предмета је да полазнике упозна са хибридним теоријама савремене уметности, медија и културе, и то путем идентификације, тумачења и расправе о полижанровским, интердисциплинарним и трансдисциплинарним приступима савременој уметности, медијима и култури; као и мапирањем теоријског дискурса о хибридизацији, интердисциплинарности и мултимодалности уметности.		
Исход предмета По завршетку курса, од студената се очекује: да савладају поступке конципирања полижанровског, интердисциплинарног и трансдисциплинарног тумачења и интерпретирања уметничког дела, медија и културе као и да савладају поступке писања полижанровског, интердисциплинарног и трансдисциплинарног тумачења и интерпретирања уметности.		
Садржај предмета Теме предавања: (1) Концепт хибридности; (2) Полидискурзивност; (3) Хибридност у савременој филозофији; (4) Полижанровске продукције теоријских текстова; (5) Нова историја уметности; (6) Мултимодалност уметничких текстова; (7) Хибридизација уметности и медија; (8) Глобални културни токови и хибридизација; (9) Теорије уметности нових медија; (10) Нова музикологија и теорија уметности; (11) Хибридне теорије опере и балета/плеса; (12) Критичке анализе и расправе уметности првог, другог и трећег света; (13) Дигиталне уметности (14) Перформанс и (15) Читање домаћих задатака и дискусије о испитном раду.		
Препоручена литература 1. <i>The Practise of Cultural Analysis</i> (ed. Mieke Bal), Stanford: Stanford University Press, 1999. 2. Асман, Алаида, <i>Дуга сенка прошлости: Култура сећања и политике повести</i> , Београд: XX век, 2011. 3. Бак Морс, Сузан, <i>Свет снова и катастрофа</i> , Београд: Circulus, Београдски круг, 2005. 4. Вуксановић, Дивна, <i>Барокни дух у савременој филозофији: Бењамин, Адорно, Блох</i> , Београд: Институт за филозофију Филозофског факултета, 2001. 5. Гројс, Борис, <i>Уметност утопије</i> , Београд: Плави Круг; Логос 2011. 6. Groys, Boris, <i>Učiniti stvari vidljivima: strategije savremene umjetnosti</i> , Zagreb: Muzej suvremene umjetnosti Zagreb, 2006. 7. Мичел, В. Џ. Т. <i>Шта слике желе? Живот и љубав слика</i> , Београд: ФМК 2016. 8. Osborne, Peter, <i>Anywhere or Not at All: Philosophy of Contemporary Art</i> , New York: Verso, 2013. 9. Смит, Тери, <i>Савремена уметност и савременост</i> , Београд: Орион Арт, 2014. 10. Harris, Jonathan, <i>The New Art History. A Critical Introduction</i> , London: Routledge, 2001. 11. Џејмсон, Фредерик, <i>Крај уметности или крај историје</i> , Београд: Art Press, 2015.		
Број часова активне наставе: 10	Предавања: 3	Студијски истраживачки рад: 7
Методе извођења наставе: Предавања, дискусије, студије случаја, студијски истраживачки рад.		
Оцена знања (максимални број поена 100) За полагање испита студент предаје семинарски рад (обим 5.000 речи). Писани рад се брани усмено. Предиспитне обавезе носе 30 поена (30%) а испитне 70 (70%). У оцену улазе: Предиспитне обавезе - присуство на часу (10) и активности на предавањима (20), односно завршни испит – писани рад (50), и усмена одбрана (20).		

Назив предмета: Теорија популарне уметности и културе		
Наставник: Јанковић, др Александар, ванр. проф.		
Статус предмета: Изборни (изборни блок 1)		
Број ЕСПБ: 8		
Услов: Уписана прва година докторских студија		
Циљ предмета: Имајући у виду развијеност студија популарне културе, предмет је усмерен ка тумачењу различитих теорија популарне културе и уметности, као и покушају да се открију релације популарне културе и идеологија, али и везе између популарне културе и пракси тзв. високих уметности. У вези са тим, циљ предмета је да омогући практично укључивање студената у теоријска истраживања популарне културе и уметности и да сагледа парадигму промена које диктира брз технолошки развој с обзиром да је популарна култура у последњих десет година постала елузиван, амбивалентан и вечито мењајући наратив савремене културе који мења како стратегију тако и идеологију.		
Исход предмета: По завршетку наставе од студента се очекује: да дефинише критичке и аналитичке приступе интерпретацији уметничког дела, уметника, уметности, историје уметности, нових емдија и културе; да овлада читањем и писањем савременог теоријског текста о уметности; да буде способан за вербалну анализу и критику задатог теоријског проблема		
Садржај предмета (1) Популарна култура у контексту студија културе (дефиниције и статус студија културе и популарне културе); (2) Теорије популарне културе 1 (до постмодерне; Франкфуртска школа, структурализам); (3) Теорије популарне културе 2 (постмодерна, феминизам, постструктурализам); (4) Супкултуре (концепти, видови); (5) Масовна култура - висока vs. ниска култура (фолк, урбана и кросвер култура, промена конзументског друштва, индустрија забаве, спектакл); (6) Популарна култура у контексту развоја технологије и геополитике; (7) Популарна култура и филм; (8) Популарна култура: видео, телевизија, гејминг; (9) Популарна култура и стрип; 10. Популарна музика – историја (19. и прва половина 20. века, прожимање високе уметничке популарне праксе); (11) Популарна култура у Југославији и Србији (култура носталгије и сећања - преглед друге половине 20. века); (12) Синтеза масовне и популарне културе - нови курсеви и међаши (13-15) и Читање домаћих задатака и дискусије о испитном раду.		
Препоручена литература: 1. T. W. Adorno, <i>Essays on Music</i>, Selected, University of California Press, Berkley, Los Angeles, London, 2002. 2. N. Carrol, „The Ontology of Mass Art“, <i>The Journal of Aesthetics and Art Criticism</i>, vol.55, no. 2, Spring 1997. 3. G. Creeber, <i>The Television Genre Book</i>, BFI, London, 2001. 4. Dž. Fisk, <i>Popularna kultura</i>, Clio, Beograd, 2001. 5. K. Gelder Ken, S. Thornton (eds), <i>The Subcultures Reader</i>, Routledge, London & NY, 1996. 6. D. Hesmondhalgh, K. Negus, <i>Popular Music Studies</i>, Arnold Publishers, 2002. 7. D. Strinati, <i>An Introduction to Theories of Popular Culture</i>, Routledge, London, 2006. 8. V. Mikić, <i>Muzika u tehnokulturi</i>, Univerzitet umetnosti u Beogradu, 2004. 9. J. Storey, <i>Inventing Popular Culture: From Folklore to Globalisation (Blackwell Manifestos)</i>, Blackwell, 2003. 10. J. Storey, <i>Cultural Studies & The Study of Popular Culture</i>, UPGeorgia, Athens, 1996. 11. K. Maze, <i>Bezgranična zabava (Uspon masovne kulture 1850 - 1907)</i>, SG, Beograd, 2008. 12. R. Šnel (priređivač) <i>Leksikon savremene kulture (Teme, teorije i oblici institucije od 1945 do danas)</i>, Plato books, Beograd, 2008. 13. A. S. Janković, <i>Dug i krivudav put (Bitlsi kao kulturni artefakt)</i>, Red Box, Beograd, 2011. 14. P. Burke, <i>Popular Culture in Early Modern Europe</i>, Harper Torchbooks, New York, 1978. 15. R. Shuker, <i>Understanding Popular Music</i>, Routledge, London, 2001.		
Број часова активне наставе: 6	Теоријска настава: 2	Студијски истраживачки рад: 4
Методе извођења наставе: Предавања, дискусије, студије случаја.		
Оцена знања (максимални број поена 100): За полагање испита студент предаје семинарски рад (обим 2.000 речи). Писани рад се брани усмено. Предиспитне обавезе носе 30 поена (30%), а испитне 70 (70%). У оцену улазе: предиспитне обавезе: присуство на часу (10) и активности на предавањима (20), односно завршни испит - писани рад (50) и усмена одбрана (20).		

Назив предмета: Студије спектакла		
Наставници: Илић, Влатко, доцент и Рогач Мијатовић, Љиљана, научни сарадник		
Статус предмета: изборни (изборни блок 1)		
Број ЕСПБ: 8		
Услов: Уписана прва година докторских студија		
Циљ предмета је да преиспита и проблемски (ре)дефинише различите концепције спектакла, али и интерпретативне моделе заслужне за њихово утемељење, као и да оспособи студенте да спектакл критички промишљају као културални феномен у друштвеном и медијском контексту, у чврстој вези са уметничким стваралаштвом.		
Исход предмета По завршетку курса, од студената се очекује: 1) да овладају појмовима и концептима студија спектакла, 2) да буду способни да критички посматрају и анализирају спектакл јавних догађаја и уметнички спектакл у интердисциплинарној перспективи и 3) да своју интерпретацију изразе у форми писаног научног рада и усменог излагања.		
Садржај предмета Предмет Студије спектакла односи се на критичку и аналитичку теорију јавног догађаја у контексту уметности, медија и друштва. Теме предавања: (1) Увод и појам студија спектакла; (2) Друштвени и медијски спектакл; (3) Политике спектакла и јавна сфера; (4) Урбани спектакл; (5) Спектакл у дигитално доба; (6) Мегаспектакл и мегадогађаји; (7) Сценски спектакл и спектакуларизација стварности; (8) Барокни дух у уметности и филозофији; (9) Перформативни обрти и дуги 20. век; (10) Хибридне уметничке праксе; (11) Уметнички спектакл; (12) Извођење и јавна арена и (13-15) Читање домаћих задатака и дискусије о испитном раду.		
Препоручена литература 1. Дебор, Ги, <i>Друштво спектакла</i> , Београд: Блок 45, 2003. 2. Kellner, Douglas, <i>Media Spectacle</i> . London and New York: Routledge, 2003. 3. Fox Gotham Kevin, Theorizing urban spectacles, <i>City</i> , Vol. 9, No. 2, Taylor & Francis, 2005 4. McKenzie, Wark, <i>The Spectacle of Disintegration: Situationist Passages Out of the Twentieth Century</i> , Verso Books, 2013. 5. Harper, Tael, <i>Democracy in the age of new media: the politics of the spectacle</i> , Peter Lang, 2011. 6. Vargas Llosa, Mario, <i>Notes on the Death of Culture: Essays on Spectacle and Society</i> , Faber & Faber, 2015. 7. Илић, Влатко, <i>Увод у нову теорију позоришта</i> , Београд: Нолит, Алтера, 2011. 8. Рауних, Гералд, <i>Уметност и револуција</i> , Нови Сад: Футура 2006. 9. Милохњић, Алдо, <i>Теорије савременог позоришта и перформанса</i> , Београд: Орион арт, 2013. 10. Battcock, G., Nickas, R. (eds.) <i>The Art of Performance, A Critical Anthology</i> , ubu.com, 2010.		
Број часова активне наставе: 6	Предавања: 2	Студијски истраживачки рад: 4
Методе извођења наставе: Предавања са вежбама – демонстрацијама примене одговарајуће теорије на одабраној студији случаја.		
Оцена знања (максимални број поена 100) Студент пише семинарски рад (1500 речи) и усмено га презентује. Предиспитне обавезе носе 30 поена (30%) а испитне 70 (70%). У оцену улазе: предиспитне обавезе: присуство на часу (10) и активности на предавањима (20), односно завршни испит - писани рад (50) и усмена одбрана (20).		

Назив предмета: Етика медија		
Наставник: Драгићевић Шешић Д. др Милена, ред. проф; Николић, М. др Мирјана, ред. проф.		
Статус предмета: Изборни (изборни блок 1)		
Број ЕСПБ: 8		
Услов: Уписана прва година докторских студија		
Циљ предмета је упознати студентима са основним појмовима битним за проучавање етике медија. Уз корпус општих теоријских знања биће им представљени основни елементи битни за правилно макро и микро позиционирање медија у односу на етичке принципе, али и експертско препознавање различитих облика њиховог кршења. Најједноставније речено циљ курса је препознати притиске и покушаје неетичке манипулације медијима у складу са захтевима тржишта, политичке олигархије, нових технологија.		
Исход предмета: Студент би требало да овладају теоријским знањима и новим информацијама које ће му помоћи да се што успешније сагледају етичке проблеме у продукцији, пласману и ефектима које медијски садржаји остварују на аудиторијум. Проблему медијске етике студенти ће моћи да приступе и као креатори садржаја/програма, као менаџери медија спремни да препознају и спрече манипулације и етичке пропусте у функционисању медија и коначно као релевантни субјекти у верификацији ефеката медијске комуникације.		
Садржај предмета: Предмет се бави врло актуелних проблема савремене медијске сцене - етиком медија. О проблему етике медија приступа са аспеката као што су: нормативна етике, анализа медијског садржаја, продукција медијских садржаја, ефекти - не/етички које медији остварују на аудиторијум/публику. 1. Примена филозофског дискурса у изучавању етике медије. 2. Од класиче до професионалне етике. 3. Дефинисање проблема етичности и друштвених вредности. 4. Нормативна етика. 5. Проблем етике медија из историјске перспективе. 6. Етика на почетку историје медија, дерегулација и вредност поверења у медије. 7/8. Професионална етика и потребе медија за етичким кодексом. 9. Етика и различите праксе оглашавања. 10. Етика и менаџмент медија. 11. Етика уметности. 12. Стереотипи у медијским текстовима. 13. Морална паника. 14/15. Закључци, анализе примера, договор у вези тема семинарских радова.		
Препоручена литература: - Деј, Луис Алвин: <i>Етика у медијима</i>, Медија центар, Београд, 2004. - Корни, Данијел: <i>Етика информисања</i>, Клио, Београд, 1998. - Limburg, Val E: <i>Electronic media ethics</i>, Focal Press, London, Boston, 1994; - Рељић, Душан: <i>Писање смрти - медији у време сукоба</i>, Б92, Београд, 1998. - Валић, Недељковић Дубравка: <i>Рикошет реч</i>, Аргумент, Београд, 1997. - Гредељ Стјепан: <i>Велико спремање радија</i>, Аргумент, Београд, 1998. http://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/03637751.2014.922206#.VN43n_nF9UU - Часопис „Култура“, број 127, темат <i>Етика медија</i>, Завод за проучавање културног развоја, Београд, 2010. Интернет извори - How Violent Video Games Communicate Violence: A Literature Review and Content Analysis of Moral Disengagement Factors, http://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/1369118X.2013.871571#.VN44QvnF9UU http://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/17475759.2014.917432#.VN44hPnF9UU		
Број часова активне наставе: 6	Предавања: 2	Студијски истраживачки рад: 4
Методе извођења наставе: Дискусије и дебате на задате теме или у складу са предложеном литературом, предавања ех катедра, истраживање и презентација резултат истраживања који ће бити уобличени у обавезни семинарски рад обима до 16 страна (30 000 карактера)		
Оцена знања (максимални број поена 100) У коначној оцени предиспитне обавезе учествују са 60 поена (активност у дискусијама и дебатама, партиципација у раду на часу 10 поена и семинарски рад обима до 30 000 карактера 50 поена). Усмени одговор и одбрана семинарског рада 40 поена.		

Назив предмета: Култура сећања, архиви и музеји		
Наставници: Даковић, др Невена, ред. проф. и Миловановић, др Александра, доцент		
Статус предмета: Изборни (изборни блок 2)		
Број ЕСПБ: 8		
Услов: Уписана прва година докторских студија		
Циљ предмета је да представи различите теорије културе сећања (теорије сећања, трауме, сведока, сведочења), као и теорије архива и музеја – као основних форми „чувања“, систематизације и излагања прошлости, сећања и памћења. Различити трагови сећања анализирају се као зависни од медија – од аналогних до екранских и дигиталних медија – што условљава њихове онтолошке и структуралне карактеристике, али и омогућава сагледавање процеса трансмедијације и ремедијације, што за дугорочну последицу има измењен однос спрема прошлости.		
Исход предмета По завршетку наставе из предмета од студента се очекује: да овлада основним теоријама сећања, архиве и музеја, као и методама анализе артефаката културе сећања; да овлада техником писања научног есеја; да буде способан за вербалну проблематизацију; студент треба да изгради свест о спреси сећања, начина чувања и излагања артефаката сећања; да буде способан за непристрасне објективне / субјективне анализе и обухватне теоретизације проблема као и практичне примене на одабране студије случаја.		
Садржај предмета: (1) Појам и теорије сећања; (2) Сећање, памћење, прошлост и историја; (3) Сећање, традиција, идентитет; (4) Концепти трауме и носталгије у култури сећања; (5) Сећање, медијски и уметнички текстови; (6) Наративи сећања и извођење сећања; (7) Архиви и музеји; (8-9) Дигитални архиви, дигитализација сећања и дигитално сећање; (10) Виртуелни и реални музеји сећања; (11-12) Кустоске праксе сећања и (13-15) Анализа и мапирање културе сећања на одабраној теми/студији случаја.		
Препоручена литература: 1. Halbwach, Maurice. <i>On Collective Memory</i>. Chicago: University of Chicago Press, 1992. 2. Asman, Alaida. <i>Duga senka prošlosti</i>. Beograd: Biblioteka XX vek, 2011. 3. Daković, Nevena. <i>Studije filma: Ogledi o filmskim tekstovima sećanja</i>. Beograd: FDU, 2014. 4. A. Nünning, A. Erl (ed). <i>Media and cultural memory</i>, New York, Berlin: Walter De Gruyter, 2008. 5. Shoshana Felman, Dori Laub. <i>Testimony: Crises of Witnessing in Literature, Psychoanalysis, and History</i>. Abington: Routledge, 1992. 6. Bell, D. (ed). <i>Memory Trauma and World Politics</i>, ed. UK: Palgrave Macmillan, 2006. 7. W. Ernst, <i>Digital Memory and the Archive</i>, University of Minnesota Press, 2013. 8. A. Hoskins, <i>The Mediatization of Memory: Media and the End of Collective Memory</i>, MIT Press, 2011. 9. Rothberg, Ml. 2009. <i>Multidirectional Memory: Remembering the Holocaust in the Age of Decolonization</i>. Stanford, CA: Stanford UP. 10. Kansteiner, Wolf. 2002. „Finding Meaning in Memory: A Methodological Critique of Collective Memory Studies“. U: <i>History and Theory</i>, Volume 41, Issue 2: 179–197. 11. Peter Aronsson and Gabriella Elgenius (eds), <i>National museums and nation-building in Europe 1750-2010: mobilization and legitimacy, continuity and change</i>. Routledge: Abingdon 12. Paul O'Neill, <i>The Culture of Curating and the Curating of Culture(s)</i>, MIT, 2012.		
Број часова активне наставе: 6	Теоријска настава: 2	Студијски истраживачки рад: 4
Методе извођења наставе: Теоријска предавања, дискусије са студентима и истраживања са одабраним студијама случаја. Писање и усмена одбрана семинарског рада.		
Оцена знања (максимални број поена 100): За полагање испита студент предаје семинарски рад (обим 2500 речи). Писани рад се брани усмено. Предиспитне обавезе носе 30 поена (30%), а испитне 70 (70%). У оцену улазе: предиспитне обавезе - присуство на часу (10) и активности на предавањима (20) односно завршни испит-писани рад (50) и усмена одбрана (20).		

Назив предмета: Студије културалних и интеркултуралних извођења		
Наставник: Меденица, др Иван, ред. проф.		
Статус предмета: Изборни (изборни блок 2)		
Број ЕСПБ: 8		
Услов: Уписана прва година докторских студија		
Циљ предмета Темељна теоријска елаборација концепата/појмова културалних и интеркултуралних изведби као две подједнако значајне "рубне појаве" у односу на доминантну парадигму западних извођачких пракси, драмско позприште, а које обе залазе или у области других друштвених пракси (рецимо, друштвени и религијски ритуали) или других култура, те се као такве, иако из различитих углова, на различитим нивоима и у различитом обиму, могу да подведу под појам интердисциплинарности у оквиру студија позоришта и извођења.		
Исход предмета Оспособљавање студената да правилно артикулишу и користе концепте/појмове културалних и интеркултуралних извођења, те да их јасно позиционирају у шири контекст пракси извођења и/или пракси извођачких уметности.		
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> Садржај предмета јесте теоријска елаборација концепата/појмова културалних и интеркултуралних извођења (или изведби). Оба концепта су "рубне појаве" у односу на доминантну парадигму западних извођачких пракси - на књижевном тексту засновану позоришну представу. С тим у вези, оба концепта залазе у област или других/различитих друштвених пракси (религијских и друштвених "ритуала", пре свега), или култура (ваневропских и, генерално, "не-западних"). Међутим, иако би мала а знаковита терминолошка разлика садржана у префиксу "интер" сугерисала да је реч о повезаним и сродним, реч је, заправо, о различитим појавама. Културалне изведбе су сви они догађаји који имају генеричку структуру изведбе - прелиминарна подела на извођаче и публику, одређено место дешавања, ограничени временски оквир, сет унапред одређених "правила игре" - али којима естетски квалитет није примаран (ако га уопште и садрже) и чија је основна функција, најчешће, стварна, друштвено уоквирена идентитетска трансформација учесника (свадбе, суђења, политички митинзи, религијски обреди...). Интеркултуралне изведбе су оне у којима се, најкраће речено, прожимају елементи западаних и незападних извођачких култура, најчешће западних текстова/наратива и азијских или афричких извођачких техника. Као такве, и културалне и интеркултуралне извођења иманентно спадају под најшире схваћен концепт "интердисциплинарности". <i>Практична настава</i> Предмет је осмишљен као теоријска елаборација два фундаментална концепта из области студија позоришта и извођења, тако да теоријска настава доминира у односу на практичну. У оквиру практичног дела наставе приказивали би се и анализирали снимци појединих примера културалних и интеркултуралних извођења.		
Препоручена литература 1. Erika Fischer-Lichte, <i>The Routledge Introduction to Theatre and Performance Studies</i> , Routledge 2014 2. Erika Fischer-Lichte, <i>The Transformative Power of Performance</i> , Routledge 2008 3. Džanel Rajnelt, <i>Politika i izvođačke umetnosti</i> , Univerzitet umetnosti u Beogradu, Beograd 2012. 4. Aleksandra Jovičević i Ana Vujanović, <i>Uvod u studije performansa</i> , Fabrika knjiga, Beograd 2006. 5. Ričard Šekner, <i>Ka postmodernom pozorištu</i> , FDU – Institut za pozorište, film, radio i televiziju, 1992.		
Број часова	активне наставе: 6	Теоријска настава: 2 Студијски истраживачки рад: 4
Методе извођења наставе: Теоријска предавања, приказивање и анализа примера.		
Оцена знања (максимални број поена 100): Студент пише семинарски рад (2 500 речи) и усмено га презентује. Предиспитне обавезе носе 30 поена (30%), а испитне 70 (70%). У оцену улазе: предиспитне обавезе - присуство на часу (10) и активности на предавањима (20), односно завршни испит - писани рад (50) и усмена одбрана (20).		

Назив предмета: Минимализам – теорија и уметничке праксе друге половине 20. века		
Наставници: Масникоса, др Марија, ванр. проф. и Вуксановић, др Јасмина, научни сарадник		
Статус предмета: Изборни (изборни блок 2)		
Број ЕСПБ: 8		
Услов: Уписана прва година докторских студија		
Циљ предмета Сагледавање минимализма као прекретног правца у различитим уметностима друге половине 20. века. Циљ овог предмета је да - из аспекта структуралистичких и постструктуралистичких теорија уметности - упозна докторанта са теоријом, естетиком, идеологијом и праксама минимализма у визуелним уметностима, архитектури, позоришту и музици.		
Исход предмета Жељени исход предмета је најпре оспособљавање докторанда за аналитичко сагледавање минимализма у различитим уметностима, као и за историјско и теоријско промишљање овог прекретног правца у поретку модернистичких уметничких покрета 20. Века. Један од жељених исхода овог предмета је укључивање ове области у поље докторандовог основног деловања, те уочавање значајног утицаја минимализма на нове медије и готово све облике савремене уметничке праксе.		
Садржај предмета (1) Минимализам – историјска појава и корени; (2-3) Амерички минимализам у визуелним уметностима (Доналд Цад, Френк Стела, Роберт Морис, Карл Андре, Дан Флавин.); (4) Манифести минимализма - „Art and Objecthood“ Мајкла Фрида и „Notes on Sculpture“ Роберта Мориса; (5) Постструктуралистичка теоризација минимализма - “Passages in Modern Sculpture“ Розалинд Краус; (6) Минимализам у архитектури; (7) Музички минимализам – експериментална генеалогичка и настанак; (8-9) Радикални минимализам у опусима Ла Монте Јанга, Тери Рајлија, Филипа Гласа и Стива Рајша; (10) Опера <i>Ајнштајн на плажи</i> Роберта Вилсона и Филипа Гласа – парадигматски спој музичког, плесног, позоришног и визуелног минимализма; (11) Заједничке карактеристике минимализма у визуелним уметностима, архитектури, музици и позоришту; (12) Минимализам као „историјска прекретница“ у поретку модернистичких уметничких покрета 20. века – Хал Фостер и (13-15) Читање литературе, дискусије о испитним радовима.		
Препоручена литература 1. Hal Foster, Rosalind Krauss, Yves-Alain Bois, Benjamin Buchloh: <i>Art Since 1900: Modernism, Antimodernism, Postmodernism</i> , Themes and Hudson, London, 2005; 2. Strickland, Edward: <i>Minimalism: Origins</i> , Indiana University Press, Bloomington and Indianapolis, 1993; 3. Nyman, Michael: <i>Experimental Music. Cage and beyond</i> , Schirmer Books (A Division of Macmillan Publishing Co., Inc.), New York, 1974; 4. Potter, Keith: <i>Four Musical Minimalists</i> , Cambridge, Cambridge University Press, 2002; 5. Michael Fried, “Art and Objecthood” (1967) in: Michael Fried: <i>Art and Objecthood: Essays and Reviews</i> Chicago and London: University of Chicago Press, 1998, 6. Robert Moriss, “Notes on Sculpture”, <i>Artforum</i> , 1966; 7. Rosalind Krauss, <i>Passages on Modern Sculpture</i> , Viking Press, 1977. (MIT Press, 1981); 8. Jencks, Charles: Postmodern versus Late-Modern, in: <i>Zeitgeist in Babel: The Post-Modernist Controversy</i> , Bloomington: Indiana University Press, 1991/1992, 4–18; 9. Foster, Hal: <i>The Return of the Real</i> , An OCTOBER Book, The MIT Press, Cambridge, Massachusetts, London, England, 1996. 10. Harry Francis Mallgrave, David J. Goodman, <i>An Introduction to Architectural Theory: 1968 to the Present</i> , John Wiley & Sons, 2011. 11. Bernard, Jonathan W. : The Minimalist Aesthetic in the Plastic Arts and in Music, <i>Perspectives of New Music</i> , 1993, vol.31, no.1, 86–133. 12. Cvejić, Bojana: ANP pored opere, posle opere, kao opera, kao mašina, kao želeća mašina, <i>TKH</i> , br.2, Septembar 2001. 13. Novak, Jelena: (De)/(Re)konstrukcija opere – uporedni pregled književnog, muzičkog i teatarskog teksta <i>Ajnštajna na plaži</i> , <i>TKH</i> , br.2, Septembar 2001. 15. Marija Masnikosa: <i>Muzički minimalizam</i> , Clio, Beograd, 1998.		
Број часова активне наставе: 6	Предавања: 2	Студијски истраживачки рад: 4
Методе извођења наставе: Предавања, дискусије, студијски истраживачки рад.		
Оцена знања (максимални број поена 100) За полагање испита студент предаје семинарски рад (обим 2.000 речи). Писани рад се брани усмено. Студент добија максимално 100 поена на основу свих обавеза. Предиспитне обавезе носе 40 поена (40%) и то: 10 поена редовно присуство и 30 поена учешће на предавањима). Испитне обавезе носе 60 (60%) и то: 50 поена писани рад и 10 поена усмена одбрана.		

Назив предмета: Студије опере		
Наставник: Стефановић, др Ана, ред. проф., Поповић Млађеновић, Б, Тијана, ред. проф. Масникоса, др Марија, ванр. проф,		
Статус предмета: Изборни (изборни блок 3)		
Број ЕСПБ: 9		
Услов: Уписана друга година докторских студија		
Циљ предмета Курс је посвећен оперском стваралаштву и заснован је на разматрању различитих естетичких, поетичких и жанровских питања везаних за оперу и оперско стваралаштво.		
Исход предмета Похађање курса о оперској музици треба да оспособи студента да успешно сагледава оперски медијум и оперске жанрове из историјског, теоријског и аналитичког аспекта, а у контексту студија теорије и уметности медија као и да резултате својих разматрања изрази кроз писани научни рад или усмено излагања.		
Садржај предмета 1. Опера и епохални контекст; 2. Митолошке и историјске сижејне основе опере; 3. Натприродно и реалистично у опери; 4. Опера и спектакл; 5. Опера и плес (балет, дивертисман); 6. Опера и драма; Опера и пасторала; 7. Опера и трагедија; 8. <i>Mimesis</i> у опери (акција и драма); 9. <i>Diegesis</i> у опери (наративне стратегије); 10. Реторички модели и стратегије у опери; 11. Музика и вербални текст 12. Музика-текст-сцена-текст у опери (језици, кодови и њихове конвергенције) 13. Експресивни жанрови и топоси (историјски континуитети); 14. Теорије опере 17. и 18. века и 15. Теорије опере од 19. века до данас.		
Препоручена литература 1. Donington, Robert, <i>Opera and its Symbols</i> , New Heaven, Yale University Press, 1990. 2. Grout, Donald J., Williams Hermine, <i>Short History of Opera</i> , New York: Columbia University Press, 2003. 3. Kerman, Joseph, <i>Opera as Drama</i> , Westport Conn: Greenwood Press, 1981 (1956). 4. Tomlinson, Gary, <i>Metphysical Song</i> , Princeton: Princeton University Press, 1999. 5. Kramer Lawrence, <i>Opera and Modern Culture</i> , Berkelez, Univwersitz of California Press, 2004.		
Број часова активне наставе: 6	Теоријска настава: 2	Студијски истраживачки рад: 4
Методе извођења наставе: предавања, дискусије, студије случаја, студијски истраживачки рад		
Оцена знања За полагање испита студент предаје семинарски рад (обим 5.000 речи). Писани рад се брани усмено. Предиспитне обавезе носе 30 поена (30%) а испитне 70 (60%). У оцену улазе: предиспитне обавезе: присуство на часу (10) и активности на предавањима (20), односно завршни испит - писани рад (50) и усмена одбрана (20).		

Назив предмета: Теорија експерименталног филма, фотографије и видео уметности		
Наставници: Шуица, др Никола, ред. проф. и Даковић, др Невена, ред. проф.		
Статус предмета: Изборни (изборни блок 3)		
Број ЕСПБ: 9		
Услов: Уписана друга година докторских студија		
Циљ предмета: Циљ предмета је упознавање студената са историјом и теоријом видео уметности. Разраде историјских фаза видео уметности и теоријских интерпретација у позном модернизму, концептуалној уметности, постмодерној уметности, уметности у епохи глобализма. Циљ предмета је упознавање са основама критике видео уметности.		
Исход предмета: Упознавање и овладавање и могућностима примене поступака, анализе и интерпретације, критике видео уметности у оквирима савремених теорија уметности, медија и културе.		
Садржај предмета Теме предавања: (1) Увод: теорија експерименталне уметности; (2) Авангардни филм уметника; (3) Рани амерички експериментални филм; (4) Амерички експериментални филм 60-их година; (5) Експериментални филм у Србији; (6) Теорија видео уметности; (7) Жанрви видео уметности; (8) Видео уметност и теорија дигиталног наратива; (9) Постмодерни филм; (10) Постмодерни филм и експериментална уметност; (11) Постмодерни филм (генеза и појмови целовитости и фрагментарности); (12) Филмски поступак и јавна инсценација у делима Питера Гринавеја и (13-15) Читање домаћих задатака и дискусије о испитном раду.		
Препоручена литература: 1. D. Curtis, <i>Experimental Cinema</i>, A Delta Book, New York, New York, 1971. 2. R.E. Kuenzli (ed), <i>Dada and Surrealist Film</i>, The MIT Press, Cambridge, 2001. 3. T. Leighton (ed), <i>Art and the Moving Image – A Critical Reader</i>, Tate, London, 2008. 4. S. Comer (ed), <i>Film and Video</i>, Tate, London, 2009. 5. C. Meigh-Andrews, <i>A History of Video Art</i>, Berg, Oxford, 2006. 6. G. Battcock (ed), <i>New Artists Video - A Critical Anthology</i>, A Dutton Paperback, New York, 1978. 7. M. Ristić (ed), <i>Videosfera - video-društvo-umetnost</i>, SIC, Beograd, 1986. 8. <i>Video umetnost u Srbiji/Video art in Serbia</i>, CSU i Bitef Teatar, Beograd, 1999. 9. B. Borčić, "Video Art from Conceptualism to Postmodernism", iz M. Šuvaković, D. Đurić (eds), <i>Impossible Histories – Historical Avant-gardes, Neo-Avant-Gardes, and Post-avant-gardes in Yugoslavia, 1918-1991</i>, The MIT Press, Cambridge MA, 2003. 10. Daković, Nevena. 2003. "The Unfilmable Scenario and Neglected Theory: Yugoslav Film Avant-garde: 1895-1992" in D. Djuric and M. Suvakovic (eds), <i>Impossible Histories: Historic Avant-Gardes, Neo Avant-Gardes and Post Avant-Garde in Yugoslavia, 1918-1991</i>, Cambridge: MIT, pp. 466-490, 11. S.T. McClean (ed), <i>Digital Storytelling – The narrative Power of Visual Effects in Film</i>, The MIT Press, Cambridge, 2007. 12. Todić, Milanka. 2003. <i>Nemoguće: Umetnost Nadrealizma</i>. Beograd: Muzej Primenjene umetnosti.		
Број часова активне наставе: 6	Предавања: 2	Студијски истраживачки рад: 4
Методе извођења наставе: Предавања, дискусије, студије случаја, студијски истраживачки рад		
Оцена знања (максимални број поена 100): За полагање испита студент предаје семинарски рад (обим 2.000 речи). Писани рад се брани усмено. Студент добија максимално 100 поена на основу свих обавеза. Предиспитне обавезе носе 40 поена (40%) и то: 10 поена редовно присуство и 30 поена учешће на предавањима, а испитне 60 (60%) - 50 поена писани рад и 10 поена усмена одбрана.		

Назив предмета: Плес и плесно тело у култури и уметности		
Наставници: Ракочевић, др Селена, ванр. проф. и Њаради, др Дуња, доцент		
Статус предмета: Изборни (изборни блок 3)		
Број ЕСПБ: 9		
Услов: Уписана друга година докторских студија		
Циљ предмета Предмет се бави проучавањем историје, теорије и праксе савремених форми уметничког и традиционалног плеса западне цивилизације. Специјални фокус биће стављен на теоријска премишљања плеса и глобализације.		
Исход предмета По окончању наставе и положеном испиту, студенти ће стећи знање о теоретским концептима плеса и тела у култури и уметности у глобалној перспективи, и реализацијама различитих уметничких и традиционалних плесних пракси 20. века. Биће оспособљени да критички интерпретирају различите дискурсе визуелних репрезентација плеса и тела и појме њихов значај у конструисању интерсекционалне мреже индивидуалних и колективних идентитета у култури и уметности.		
Садржај предмета: 1. Историјска интерпретација концепата плес, плесно тело, игра, кореографија, вернакулар, глобализација, култура; 2. Плес и тело у култури и уметности: историјски преглед концепата; 3. Плес и тело у култури и уметности: компаративни преглед у глобалној перспективи; 4. Балет (плес кроз императив плесне технике); 5. Плес и тело у традиционалним културама Европе: компаративни преглед репрезентација етничитета (западна Европа); 6. Плес и тело у традиционалним културама Европе: компаративни преглед репрезентација етничитета (Југоисточна Европа); 7. Модеран плес (плес између фискултуре, спорта и високе уметности); 8. Постмодеран плес (плес као критичка пракса); 9. Савремени плес ('замагљени жанрови': плес у домену популарне културе); 10. Фламенко (плес/традиција/нација); 11. Танго (плес као локални и глобални феномен); 12. Плес као нематеријално културно наслеђе (теорије и праксе заштите); 13. Плес као нематеријално културно наслеђе (теорије и праксе заштите); 14. Плес, тело и визуелни медији и 15. Припрема испита: Дискусија о испитном раду.		
Препоручена литература 1. Butterworth, Jo and Liesbeth Wildschut (eds) <i>Contemporary Choreography: A Critical Reader</i> , London; New York: Routledge, 2009. 2. Farnell, Brenda "Theorizing 'the body' in visual culture", <i>Visions of Culture: A history of visual anthropology</i> , Marcus Banks and Jay Ruby (eds.). Chicago: University of Chicago press, 2011, 1-60. 3. Foster, Susan Leigh <i>Choreographing empathy. Kinesthesia in performance</i> . London and New York: Routledge, 2011. 4. Hamera, Judith <i>Dancing communities: Performance, difference, and connection in the global city</i> . Basingstoke, United Kingdom: Palgrave Macmillan, 2007. 5. Hochmuth, Martina, Krassimira Kruschkova and Georg Schöllhammer (eds.) <i>It Takes Place When it Doesn't: On Dance and Performance since 1989</i> , Frankfurt: Revolver, 2006. 6. Nahachewsky, Andriy <i>Ukrainian dance. A cross-cultural approach</i> , McFarland and Co. Inc Publication, Jefferson, North Carolina and London, 2012. 7. Njaradi, Dunja <i>Backstage Economies: Labour and Maculinites in Contemporary European Dance</i> , Chester: Chester University Press, 2014. 8. Washabaugh, William <i>Flamenco Music and National Identity in Spain</i> , Burlington: Ashgate, 2012. 9. Денистон, Кристин <i>Танго и његов смисао: повест о аргентинском плесу</i> , Београд: Просвета, 2012. 10. Јовановић, Милица <i>Балет: од игре до сценске уметности</i> , Београд: Clio, 1999. Коен Селма Цин (ур.) <i>Плес као казалишна умјетност: читанка за повијест плеса од 1581 до данас</i> , Загреб, Цекаде, 1988. 11. Магазиновић, Мага <i>Вежбе и студије из савремене гимнастике, пластике, ритмике и балета: примењена телесна култура</i> , Београд: Планета, 1932. 12. Малетић, Ана <i>Књига о плесу</i> , Загреб: културно-просвјетни Сабор Хрватске, 1986. 13. Савић, Свенка <i>Поглед у назад: Свенка Савић о игри и балету</i> , Нови Сад: Футура Публикације: Женске Студије и истраживања, 2005. 14. Ткх, <i>Нове теорије плеса</i> , Часопис за теорију извођачких уметности бр. 4, Ана Вујановић и Мишко Шуваковић (ур.), Ткх - центар за теорију и праксу извођачких уметности, Београд, 2002. 15. Фолкс, Џулија <i>Модерна тела: Плес и амерички модернизам од Марте Грејем до Алвина Ајлија</i> , Београд: Clio, 2008 16. Ceribašić, Naila "Novi val promicanja nacionalne baštine. UNESCO-va Koncencija o očuvanju nematerijalne kulturne baštine", <i>Muzika u društvu</i> , Sarajevo: Muzikološko društvo FBiH, Muzička akademija u Sarajevu.		
Број часова активне наставе: 6	Предавања: 2	Студијски истраживачки рад: 4
Методе извођења наставе: Предавања, дискусије, студије случаја, студијски истраживачки рад.		
Оцена знања (максимални број поена 100): За полагање испита студент предаје семинарски рад (обим 2.000 речи). Писани рад се брани усмено. Студент добија максимално 100 поена на основу свих обавеза. Предиспитне обавезе носе 40 поена (40%) и то: 10 поена на основу редовног присуства и 30 поена учешћем на предавањима), а испитне 60 (60%) и то: 50 поена писани рад и 10 поена усмена одбрана.		

Назив предмета: Критичко-педагошке праксе у теорији уметника/це		
Наставник: Матејић, др Бојана, доцент		
Статус предмета: Изборни (изборни блок 3)		
Број ЕСПБ: 9		
Услов: Уписана друга година студија		
Циљ предмета: Упознавање студената са еманципацијско-педагошким теоријским перспективама и експерименталним школама 20. и 21. века са позиције уметника/це-теоретичара/ке. Стицање увида у значај и значење пролиферације између дискурса теорије и уметности као праксе говора уметника/це.		
Исход предмета: Студенти стичу основне информације о уметничком стваралаштву из перспективе теорије уметника/це. Основни исходи предмета јесу: 1. разумевање конститутивне улоге и функције коју теорија уметности има у процесу уметничке продукције; 2. стицање увида у методе извођења теорије као еманципацијске, критичко-педагошке, уметничке праксе.		
Садржај предмета: 1. Уводно предавање: модерне претпоставке естетског образовања; 2. Појам уметничке школе, производња знања о и у уметности и њихова функција у грађењу пројекта модерности; 3. Експерименталне уметничке школе уметника/це у модернизму, постмодернизму и епохи глобализације; 4. Студије уметности у условима когнитивног капитализма; 5.; 6. Институционална теорија уметности: уметност – статус; 7. Уметник = педагог? Еманципацијске праксе неоавангарде; 8. Уметност као теоријска еманципацијска пракса у (пост-)концептуализму; 9. Идеологије стварања vs. концепт самообразовања у пољу уметничке продукције; 10. Уметничка пракса као истраживање; 11. Савремена производња субјективности: уметник/ца на делу; 12. Савремена уметност и постпедагогија; 13. Писање као савремена алтернативна уметничка продукција (визуелни уметник/ца као писац); 14.; 15. Завршни испит.		
Препоручена литература: Birger, P. <i>Teorija avangarde</i> . Beograd: Narodna knjiga/ Alfa, 1998; Gilert, A (ed). <i>Publishing as Artistic Practice</i> . Berlin: Sternberg Press, 2016; Harrison, C. <i>Conceptual Art and Painting</i> . Cambridge MA: MIT Press, 2001; Harrison, C. <i>Essays on Art and Language</i> . Cambridge MA: MIT Press, 2003; Harrison, C. Wood, P (eds). <i>Art in Theory 1900-2000: An Anthology of Changing Ideas</i> . Oxford UK / Cambridge USA: Basil Blackwell, 2003; Nikolić, S. <i>Avangardna umetnost kao teorijska praksa: Black Mountain Collage, Darmštatski internacionalni letnji kursevi za Novu muziku i Tel Quel</i> . Beograd: Fakultet muzičke umetnosti, 2015; Šiler, F. „O estetskom vaspitanju čoveka u nizu pisama“, <i>Pozniji filozofsko-estetički spisi</i> , Sremski Karlovci – Novi Sad: Izdavačka knjižarnica Zorana Stojanovića, 2008; Sullivan G. <i>Art Practice as Research. Inquiry into the Visual Arts</i> . Thousand Oaks / London / New Delhi: Sage Publications, 2005; Šuvaković, M. <i>Epistemologija umetnosti ili O tome kako učiti učenje o umetnosti: Analitičko i kritičko učenje umetnosti od moderne preko postmoderne do globalizma</i> . Beograd: Orion Art, 2008; Šuvaković, M. <i>Pojmovnik suvremene umjetnosti</i> . Zagreb / Ghent: Horetzky i Vlees, 2005; Ulmer, L. G. <i>Applied Grammatology: Post(e)-Pedagogy from Jacques Derrida to Joseph Beuys</i> . London: The John Hopkins University Press, 1984.		
Број часова активне наставе: 6	Теоријска настава: 2	Студијски истраживачки рад: 4
Методе извођења наставе: Настава се изводи у форми предавања.		
Оцена знања (максимални број поена 100): За полагање испита студент предаје семинарски рад (обим 5.000 речи). Писани рад се брани усмено. Предиспитне обавезе носе 30 поена (30%), а испитне 70 (70%). У оцenu улазе: предиспитне обавезе - присуство на часу (10) и активности на предавањима (20) односно завршни испит - писани рад (50), и усмена одбрана (20).		

Назив предмета: Феномен фантазије у уметности		
Наставник: Поповић Млађеновић, Б, Тијана, ред. проф.		
Статус предмета: изборни (изборни блок 4)		
Број ЕСПБ: 9		
Услов: Уписана друга година докторских студија		
Циљ предмета је да упозна студент са феноменом фантазије, функцијом фантазијског принципа и простором фантастике у уметности из визуре теорије стваралаштва, психологије уметности, естетике, теоријске психоанализе, антропологије итд. Генерални циљ предмета је увођење студента у интердисциплинарно поље анализе фантазијског у уметности.		
Исход предмета По завршетку наставе из предмета, од студента се очекује: да овлада различитим приступима фантазијском у уметности и да овлада анализом и тумачењем ‘уметничке фантастике’.		
Садржај предмета (1) Фантазија као „распиривање искре” – теорија стваралаштва; (2) Фантазија као „дневни сан” – психологија уметности; (3) Фантазија и „хијерархијски односи међу душевним моћима” – филозофска естетика; (4) Фантазија и тумачење сна и неурозе, (дечје) игре и сањања на јави, фантазме и имагинативне делатности – психоанализа; (5) Простор као <i>a priori</i> облик фантастике: <i>Антрополошке структуре имагинарног</i> Жилбера Дирана; (6) Време и фантазма; време еха и пулзија имагинарног: <i>Писма времена</i> Мишела Имбертија; (7) Огледално ја и дискурс <i>другог</i> ; стадијум имагинарног и стадијум симболичког: <i>Списи Жака Лакана</i> ; (8) <i>Holoworld</i> , имагинација, разум, афекти и лудило: <i>Постмодерни мозак</i> Гордона Глобуса, <i>Фантазијски принцип</i> Мајкла Веноја Адамса и <i>Логика делиријума</i> Ремона Боденја; (9) Уметност као екстернализовани сан: <i>Теорије динамичних компетенци о сну и о уметности</i> Предрага Огњеновића; (10) Уметничке моћи Морфеја и Фантаза; (11) Фантазија као могућност трансгресије и потенцирања <i>jouissance</i> искуства у кршењу закона и правила у уметности; (12); Модерна и (пост)постмодерна фантазија у уметности (13-15). Читање домаћих задатака и дискусије о испитном раду.		
Препоручена литература: • Allan, Derek, <i>On Art as Anti-Destiny: Foundations of André Malraux's Theory of Art. Literature & Aesthetics</i>, Vol. 13, No. 2, 2003, 7–16. • Adams, Michael Vannoy, <i>The Fantasy Principle: Psychoanalysis of the Imagination</i>. Hove, New York: Routledge, 2004. • Bašlar, Gaston, <i>Poetika prostora</i>. Beograd: Kultura, 1969. • Bašlar, Gaston, <i>Poetika sanjarije</i>. Sarajevo: Veselin Masleša, 1982. • Bašlar, Gaston <i>Voda i snovi. Ogled o imaginaciji materije</i>. Sremski Karlovci & Novi Sad: Izdavačka knjižarnica Zorana Stojanovića, 1998. • Bodei, Remo, <i>Logiques du délire. Raison, affects, folie [Logiche del delirio. Ragione, affetti, follia</i>, Laterza, Bari 2000]. Paris: Aubier Philosophie, 2002. • Duncombe, Stephen, <i>Dream. Re-imagining Progressive Politics in an Age of Fantasy</i>. New York: The New Press, 2007. • Durand, Gilbert, <i>Антрополошке структуре имагинарног. Увод у опћу архетипологију</i>. Zagreb: August Cesarec, 1991. • Freud, Sigmund, „Pesnik i fantaziranje”. <i>Rukovet</i>. 11, 1961, 613–622. • Globus, Gordon, <i>The Postmodern Brain</i>. Amsterdam: Philadelphia, 1995. • Grlić, Danko, <i>Estetika II. Epoha estetike: XVII, XVIII i početak XIX stoljeća</i>. Zagreb: Naprijed, 1976. • Ilić, Miloš, <i>Teorija i filozofija stvaralaštva</i>. Niš: Gradina, 1979. • Imberty, Michel, <i>La musique creuse le temps. De Wagner à Boulez: Musique, psychologie, psychanalyse</i>. Paris: L'Harmattan, 2005. • Imberty, Michel, <i>Les écritures du temps. Sémantique psychologique de la musique</i>, Paris: Dunod, 1981. • Kearney, Richard, <i>The Wake of Imagination</i>. New York: Routledge, 1988. • Kearney, Richard, <i>Poetics of Imagining: Modern to Post-modern</i>. New York: Fordham University Press, 1998. • Lakan, Žak, <i>Spisi (izbor)</i>. Beograd: Prosveta, 1983. • Ognjenović, Predrag, <i>Psihološka teorija umetnosti</i>, Beograd: Gutenbergova Galaksija, 2003. • Popović Mladjenović, Tijana, <i>Procesi panstiliističkog muzičkog mišljenja</i>. Beograd: Fakultet muzičke umetnosti & Signature, 2009. • Popović Mladjenović, Tijana, <i>Fantasy as a musical genre</i>. Belgrade: Faculty of Music, University of Arts, 2017. (u štampi) • Sartre, Jean-Paul, <i>L'imaginaire: psychologie phénoménologique de l'imagination</i>. Paris: Gallimard, 1940.		
Број часова активне наставе: 6	предавања: 2	Студијски истраживачки рад: 4
Методе извођења наставе Теоријска предавања, дискусије са студентима и извођење истраживања на одабраним студијама случаја. Писање и презентација домаћег рада.		
Оцена знања: За полагање испита студент предаје семинарски рад (обим 2.000 речи). Писани рад се брани усмено. Предиспитне обавезе носе 40 поена (40% оцено) и чине их: присуство на часу (10) и активности на предавањима (30). Испитне обавезе носе 60 поена (60%): завршни испит - писани рад (50) и усмена одбрана (10).		

Назив предмета: Уметнички пројект у контексту: од културне политике до поља извођења		
Наставници: Драгићевић Шешић, др Милена, ред. проф, Ђукић, др Весна, ред. проф и Дрезгић, др Рада, доцент		
Статус предмета: Изборни (изборни блок 4)		
Број ЕСПБ: 9		
Услов: Уписана друга година докторских студија		
Циљ предмета Општи циљ курса је да полазнике упозна са контекстом уметничке сцене и културне политике на националном, локалном и међународном нивоу (ЕУ, УНЕСКО; Савет Европе) унутар којих се могу развијати сложени уметнички и културни пројекти.. Циљ предмета је и да развије аналитичко-интерпретативне способности студената да кустосирају одређену идеју или да евалуирају пројектне идеје намењене значајним светским манифестацијама (бијенала, квадријенала и сл.)		
Исход предмета Студент је способан да формулише контекстуализацију сопственог или туђег уметничког пројекта тако што ће га уписати у оквиру културних политика и пракси, на локалном, националном, регионалном, Европском па и светском (УНЕСКО) нивоу. Истовремено сагледаваће пројекат и у његовом ”пољу” (Бурдије), у одговарајућем ”ланцу вредности” (Мерсер), сектору или социо-културном циклусу с једне, те у теоријском контексту (постколонијалних, родних, хибридних и других теорија савремене уметности) с друге стране. Биће у стању да предложи меру културне политике од значаја за развој уметности, продукционих и дистрибуционих механизма, или усмерену на развој публице, на подизање свести (лобирање и заговарање), итд.		
Садржај предмета Теме предавања: (1) Савремена уметничка сцена: од националног до глобалног; (2-3) Уметност у времену културне политике (концепти, инструменти и акције) (4-5) Међународне организације и њихова уметничка политика; (6) Културни контекст и статус уметника (од привилегованог до прекарног статуса); (7) Уметнички колективи: стратегије сарадње и солидарности (8) Ланац вредности; (9) Родни односи на уметничкој сцени (10) Уметност у заједници; (11) Уметност у јавном простору; (12) Партиципативни уметнички пројекти; (13) Развој уметничког пројекта 14. Методи евалуације и 15. Дебата: пројекат јавног заговарања промена културне политике.		
Препоручена литература • Драгићевић Шешић М. <i>Уметност и алтернатива</i>, ФДУ, Београд, 2012 • Драгићевић Шешић М. <i>Уметност и култура отпора</i>, ФДУ, Београд, 2017. • Ђукић Весна <i>Држава и култура</i>, ФДУ, Београд 2010. • Николић Татјана; Родни односи на алтернативној музичкој сцени Србије и региона, • Михаљинац Нина: Сведочење и репрезентација трауме у визуелним уметностима: НАТО бомбардовање СР Југославије, докторска дисертација, Универзитет уметности, 2017. • Goncalves S. & Majhanovich S. eds, <i>Art and Intercultural Dialogue</i>, Sense Publishers, Amsterdam, 2016. • Vickery J. & Manus M. eds. <i>The Art of the Multitude: Jochen Gerz – Participation and the European Experience</i>, Цампус Верлаг, Франкфурт 2016.		
Број часова активне наставе: 6	Теоријска настава: 2	Студијски истраживачки рад: 4
Методе извођења наставе: Предавања, дискусије, студијски истраживачки рад		
Оцена знања За полагање испита студент предаје семинарски рад – образложени предлог пројекта концептуализованог у оквиру одређене стратегије или мере културне политике, или у односу на мере које је ”донело” цивилно друштво (културна политика одоздо). Писани рад се брани усмено. Студент добија максимално 100 поена на основу свих обавеза. Предиспитне обавезе: дискусија одређене културно-политичке мере, групни рад на успостављању ланца вредности у одређеној области уметности и приказ релеватног теоријског текста - 30 поена (30%), учешће у настави 10%. Испит носи 60 поена (60%) и то: 50 поена писани рад и 10 поена усмена одбрана). Критеријум за оцењивање – квалитет и релевантност предложеног пројекта са становишта критеријума културне политике.		

Назив предмета: Теорија савремене уметности и архитектуре		
Наставник: Цветић, др Мариела, ванр. проф.		
Статус предмета: Изборни (изборни блок 4)		
Број ЕСПБ: 9		
Услов: Уписана друга година докторских студија		
Циљ предмета: Основни циљ наставе на предмету је трандисциплинарна производња знања о односу уметности и архитектуре и њиховим могућим пресецима. На часовима се истражују односи и пресеци уметности и архитектуре у оквиру појмова: простор, место, локација. До овог циља долази се упознавањем са савременим интердисциплинарним теоријама простора којима се дефинише и редефинише појам простор, теоријама архитектуре и визуелних уметности као и феминистичким, психоаналитичким и теоријама културне географије, а на примерима савремених уметничких пракси.		
Исход предмета: По завршетку наставе из предмета од студената се очекује да могу да примене усвојене опште теоријске платформе на тумачење и интерпретацију простора у различитим визуелним уметностима; да анализирају, тумаче и интерпретирају простор, као и овладавање вербалном проблематизацијом и писаним научним радом односно визуелном интерпретацијом истраживаног проблема.		
Садржај предмета: 1. Увод у курс – уметност и архитектура; 2. Приватно и јавно: однос субјекта и простора; 3. Политике приказивања јавног и приватног простора у визуелним уметностима; 4. Простор у уметности и архитектури у авангардним праксама 20. века; 5. Родно читање простора; 6. Психоаналитичка читања простора; 7. Просторно временске патологије. Простор и просторно несвесно. Психоанализа и град; 8. Културна географија и психогеографија; 9. Критичке просторне праксе: <i>site-specific</i> , <i>уметност у јавном простору (public art)</i> 10. Студија случаја 1: <i>аура</i> 11. Студија случаја 2: <i>проширено поље</i> ; 12. Студија случаја 3: <i>паноптикум</i> ; 13. Студија случаја 4: <i>камуфлажа/мимикрија</i> ; 14/15. Дискусије.		
Препоручена литература: 1. Bruno, Guliana, <i>Public Intimacy</i> , The MIT Press, London, 2007; 2. Cvetić, Mariela, <i>Das Unheimliche. Psihoanalitičke i kulturalne teorije prostora</i> , Orion art i Arhitektonski fakultet, Beograd, 2011; 3. Foster, Hal, <i>Compulsive Beauty</i> , Cambridge (Ma): MIT P., 2000; 4. Jane Rendell, Barbara Penner and Iain Borden (eds.), <i>Gender, Space, Architecture: an Interdisciplinary Introduction</i> , (London: Routledge, 1999), 5. Leach, Neil, <i>Camouflage</i> , MIT, 2006; 6. <i>Манирање политика простора</i> , ур. Цветић, Мариела, Култура бр 144, Завод за проучавање културног развитка, Београд, 2014; 7. Rendell Jane, <i>Art and Architecture</i> , I.B.Taurus, London, 2006; 8. <i>Sexuality and Space</i> , ed. Colomina Beatriz, Princeton Arhitectural Press, 1992;		
Број часова активне наставе: 6	Теоријска настава: 2	Студијски истраживачки рад: 4
Методе извођења наставе: Предавања са вежбама анализе текстова и примене теорија на одабраној студији случаја.		
Оцена знања (максимални број поена 100): За полагање испита студент предаје семинарски рад (обим 5.000 речи). Писани рад се брани усмено. Предиспитне обавезе носе 30 поена (30%) а испитне 70 (70%). У оцену улазе: предиспитне обавезе - присуство на часу (10) и активности на предавањима (20) односно завршни испит - писани рад (50) и усмена одбрана (20).		

Назив предмета: Теорија и пракса телевизијског ситкома		
Наставник: Ромчевић Б. Небојша, ред. проф; Миловановић В. Александра, доцент		
Статус предмета: Изборни (изборни блок 4)		
Број ЕСПБ: 9		
Услов: Уписана друга година докторских студија		
Циљ предмета Основни циљ курса је да полазнике упозна теоријском и уметничко-креативном праксом телевизијског ситкома (комедије ситуације), као једног од најпопуларнији жанрова, текстова и формата од настанка телевизије до данас. Курс обухвата најшири спектар изучавања ситкома од креативног писања и драмске анализе, до теорије, модела наратије, стратегија серијалности, дијахронијске и синхронијске везе са другим медијма.		
Исход предмета По завршетку курса од студента се очекује, да теоријски уме да препозна и анализира наративно/наратијске и текстуалне специфичности овог телевизијског формата и жанра, као и да овлада креативно-уметничким аспектима настанка ситкома.		
Садржај предмета Теоријска настава Теме предавања: (1) Ситком као формат, жанр, текст, (2) Модел наратије у ситкому (3) Класични ситком (4) Постмодерни ситком (5) Домаћи ситком, историјски преглед (6) Креативно писање и ситком (7) Драматуршка анализа ситкома (8) Ликови у ситкому (10) Врсте драмске ситуације у ситкому (11) Стратегије серијалности и програмско позиционирање ситкома (12) (13-15) Читање домаћих задатака и дискусије о испитном раду.		
Литература 1. Creeber, Glen, <i>The Television Genre Book</i> , BFI, London, 2001. 2. Allrath, Gaby i Gymnich, Marion. (2006) <i>Narrative Strategies in Television Series</i> , NY-London. 3. Field, Syd. (2005) <i>Screenplay. The Foundations of Screenwriting</i> , New York: Bantam Bell 4. McKee, Robert (1998) <i>Story: Substance, Structure, Style and the Principles of Screenwriting</i> , Methuen Publishing 5. Mittell, Jason. (2004) <i>Genre and Television, From Cop Shows to Cartoons in American Culture</i> , London and New York: Routledge 6. Patrick, Julie. (2007) <i>Sitcom</i> . Leighton Buzzard: Auteur.		
Број часова активне наставе: 6	Теоријска настава: 2	Студијски истраживачки рад: 4
Методе извођења наставе предавања, дискусије, студијски истраживачки рад		
Оцена знања (максимални број поена 100) Предиспитне обавезе активност у току предавања 30, испитне обавезе: писмени испит семинарски рад обима до 3.000 речи и усмена одбрана 70 поена.		

Назив предмета: Истраживачки пројект повезан са изабраном темом докторске дисертације из области Теорије уметности		
Наставници са усвојене листе ментора: Даковић, др Невена, ред. проф; Драгићевић Шешић, др Милена, ред. проф; Ђукић, др Весна, ред. проф; Николић, др Мирјана, ред. проф; Поповић Млађеновић, др Тијана, ред. проф, Меденица, др Иван, ред. проф, Масникоса, др Марија, ванр. проф, Перковић, др Ивана, ред. проф; Стефановић, др Ана, ванр. проф; Ракочевић, др Селена, ванр. проф; Игњатовић, др Александар, ванр. проф; Мартиноли, др Ана, ванр. проф; Цветић, др Мариела, ванр. проф; Јанковић, др Александар, ванр. проф; Миловановић, др Александра, доцент; Илић, др Влатко, доцент; Њаради, др Дуња, доцент и Рогач Мјатовић, др Љиљана, научни сарадник		
Статус предмета: Изборни		
Број ЕСПБ: 30		
Услов: Да би приступио полагању овог испита на крају петог семестра, студент претходно треба да положи све испите из 1. и 2. године студија, односно да има остварених 120 ЕСПБ, као и да му је претходно одобрена тема докторске дисертације и именован ментор.		
Циљ предмета: Припрема израде докторске дисертације.		
Исход предмета: Извештај студента о завршеним истраживањима и обрађеним поглављима докторске дисертације. Студент подноси писмени извештај (1 000 речи) о обављеним истраживањима и реализацији рада.		
Садржај предмета: Истраживачки рад и израда докторске дисертације у сарадњи са ментором.		
Препоручена литература: Одговарајућа литература за одобрену докторску дисертацију.		
Број часова активне наставе: 22	Теоријска настава: 0	Студијски истраживачки рад: 22
Методе извођења наставе: Усмене и писмене консултације са ментором.		
Оцена знања: Писани извештај носи 50 поена, а усмена одбрана писаног извештаја још 50 поена. Оцена је положио/није положио.		

Назив предмета: Израда докторске дисертације са изабраном темом из области Теорије медија		
Наставници са усвојене листе ментора: Даковић, др Невена, ред. проф; Драгићевић Шешић, др Милена, ред. проф; Ђукић, др Весна, ред. проф; Николић, др Мирјана, ред. проф; Поповић Млађеновић, др Тијана, ред. проф, Меденица, др Иван, ред. проф, Масникоса, др Марија, ванр. проф, Перковић, др Ивана, ред. проф; Стефановић, др Ана, ванр. проф; Ракочевић, др Селена, ванр. проф; Игњатовић, др Александар, ванр. проф; Мартиноли, др Ана, ванр. проф; Цветић, др Мариела, ванр. проф; Јанковић, др Александар, ванр. проф; Миловановић, др Александра, доцент; Илић, др Влатко, доцент; Њаради, др Дуња, доцент и Рогач Мјатовић, др Љиљана, научни сарадник		
Статус предмета: Изборни		
Број ЕСПБ: 10		
Услов: Да би приступио полагању овог испита студент претходно треба да има остварених 150 ЕСПБ (да је предао и да му је прихваћен Истраживачки извештај на крају петог семестра) и мора да има објављен најмање један текст у часопису са листе научних часописа Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије.		
Циљ предмета: Израда докторске дисертације.		
Исход предмета: Предата докторска дисертација.		
Садржај предмета: Истраживачки рад и израда докторске дисертације остварује се у сарадњи са ментором. Пријава докторске дисертације садржи: наслов тезе, циљеве тезе, методологију примењену у раду на тези, наведене потенцијалне студије случаја, списак полазне литературе и вебографију. Дисертација се пише у петом и шестом семестру докторских студија. Минимални обим докторске дисертације је 300.000 карактера. На крају шестог семестра студенткиња/студент предаје финални текст докторске дисертације из области Теорије уметности или Теорије медија.		
Препоручена литература: Одговарајућа литература за одобрену докторску дисертацију.		
Број часова активне наставе: 22	Теоријска настава: 0	Студијски истраживачки рада; 22
Методе извођења наставе: Усмене и писмене консултације са ментором.		
Оцена знања: Предајом завршеног рада и подношењем извештаја ментора о завршеном менторском раду, сматра се да је студент успешно реализовао испитну обавезу, што се уноси у Записник о положеном испиту као: положио/није положио.		

Назив предмета: Израда докторске дисертације са изабраном темом из области Теорије уметности		
Наставници са усвојене листе ментора: Даковић, др Невена, ред. проф; Драгићевић Шешић, др Милена, ред. проф; Ђукић, др Весна, ред. проф; Николић, др Мирјана, ред. проф; Поповић Млађеновић, др Тијана, ред. проф, Меденица, др Иван, ред. проф, Масникоса, др Марија, ванр. проф, Перковић, др Ивана, ред. проф; Стефановић, др Ана, ванр. проф; Ракочевић, др Селена, ванр. проф; Игњатовић, др Александар, ванр. проф; Мартиноли, др Ана, ванр. проф; Цветић, др Мариела, ванр. проф; Јанковић, др Александар, ванр. проф; Миловановић, др Александра, доцент; Илић, др Влатко, доцент; Њаради, др Дуња, доцент и Рогач Мјатовић, др Љиљана, научни сарадник		
Статус предмета: Изборни		
Број ЕСПБ: 10		
Услов: Да би приступио полагању овог испита студент претходно треба да има остварених 150 ЕСПБ (да је предао и да му је прихваћен Истраживачки извештај на крају петог семестра) и мора да има објављен најмање један текст у часопису са листе научних часописа Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије.		
Циљ предмета: Израда докторске дисертације.		
Исход предмета: Предата докторска дисертација.		
Садржај предмета: Истраживачки рад и израда докторске дисертације остварује се у сарадњи са ментором. Пријава докторске дисертације садржи: наслов тезе, циљеве тезе, методологију примењену у раду на тези, наведене потенцијалне студије случаја, списак полазне литературе и вебографију. Дисертација се пише у петом и шестом семестру докторских студија. Минимални обим докторске дисертације је 300.000 карактера. На крају шестог семестра студенткиња/студент предаје финални текст докторске дисертације из области Теорије уметности или Теорије медија.		
Препоручена литература: Одговарајућа литература за одобрену докторску дисертацију.		
Број часова активне наставе: 22	Теоријска настава: 0	Студијски истраживачки рада; 22
Методе извођења наставе: Усмене и писмене консултације са ментором.		
Оцена знања: Предајом завршеног рада и подношењем извештаја ментора о завршеном менторском раду, сматра се да је студент успешно реализовао испитну обавезу, што се уноси у Записник о положеном испиту као: положио/није положио.		

Назив предмета: Израда докторске дисертације са изабраном темом из области Теорије медија		
Наставници са усвојене листе ментора: Даковић, др Невена, ред. проф; Драгићевић Шешић, др Милена, ред. проф; Ђукић, др Весна, ред. проф; Николић, др Мирјана, ред. проф; Поповић Млађеновић, др Тијана, ред. проф, Меденица, др Иван, ред. проф, Масникоса, др Марија, ванр. проф, Перковић, др Ивана, ред. проф; Стефановић, др Ана, ванр. проф; Ракочевић, др Селена, ванр. проф; Игњатовић, др Александар, ванр. проф; Мартиноли, др Ана, ванр. проф; Цветић, др Маријела, ванр. проф; Јанковић, др Александар, ванр. проф; Миловановић, др Александра, доцент; Илић, др Влатко, доцент; Њаради, др Дуња, доцент и Рогач Мјатовић, др Љиљана, научни сарадник		
Статус предмета: Изборни		
Број ЕСПБ: 10		
Услов: Да би приступио полагању овог испита студент претходно треба да има остварених 150 ЕСПБ (да је предао и да му је прихваћен Истраживачки извештај на крају петог семестра) и мора да има објављен најмање један текст у часопису са листе научних часописа Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије.		
Циљ предмета: Израда докторске дисертације.		
Исход предмета: Предата докторска дисертација.		
Садржај предмета: Истраживачки рад и израда докторске дисертације остварује се у сарадњи са ментором. Пријава докторске дисертације садржи: наслов тезе, циљеве тезе, методологију примењену у раду на тези, наведене потенцијалне студије случаја, списак полазне литературе и вебографију. Дисертација се пише у петом и шестом семестру докторских студија. Минимални обим докторске дисертације је 300.000 карактера. На крају шестог семестра студенткиња/студент предаје финални текст докторске дисертације из области Теорије уметности или Теорије медија.		
Препоручена литература: Одговарајућа литература за одобрену докторску дисертацију.		
Број часова активне наставе: 22	Теоријска настава: 0	Студијски истраживачки рада; 22
Методе извођења наставе: Усмене и писмене консултације са ментором.		
Оцена знања: Предајом завршеног рада и подношењем извештаја ментора о завршеном менторском раду, сматра се да је студент успешно реализовао испитну обавезу, што се уноси у Записник о положеном испиту као: положио/није положио.		

Назив предмета: Одбрана докторске дисертације		
Наставници: Даковић, др Невена, ред. проф; Драгићевић Шешић, др Милена, ред. проф; Ђукић, др Весна, ред. проф; Николић, др Мирјана, ред. проф; Поповић Млађеновић, др Тијана, ред. проф, Меденица, др Иван, ред. проф, Масникоса, др Марија, ванр. проф, Перковић, др Ивана, ред. проф; Стефановић, др Ана, ванр. проф; Ракочевић, др Селена, ванр. проф; Игњатовић, др Александар, ванр. проф; Мартиноли, др Ана, ванр. проф; Цветић, др Мариела, ванр. проф; Јанковић, др Александар, ванр. проф; Миловановић, др Александра, доцент; Илић, др Влатко, доцент; Њаради, др Дуња, доцент и Рогач Мјатовић, др Љиљана, научни сарадник		
Статус предмета: Обавезни		
Број ЕСПБ: 20		
Услов: Предат текст докторске дисертације, написан и усвојен Извештај Комисије за оцену и одбрану на Сенату УУ, завршен увид јавности.		
Циљ предмета је да кандидат јавно, пред Комисијом покаже да је овладао научном облашћу из које брани докторат, да је самостално спровео истраживање и дошао до оригиналних научних закључака.		
Исход предмета: Студент је способан да изложи теоријска полазишта својих истраживања, основне хипотезе, аргументује научне резултате, доведе их у везу са одговарајућим научним теоријама и изложи научни допринос своје дисертације. У разговору са члановима Комисије аргументовано брани своје тезе, служећи се чињеницама до којих је дошао и изводи одговарајуће закључке.		
Садржај предмета Кандидат обликује своје јавно излагање на основу докторске дисертације у 10-15 слајдова (до 30 минута) којима представља: структуру свога рада, предмет истраживања, циљеве истраживања, основне хипотезе, те кључне теорије различитих научних дисциплина које су му послужиле као предлог за постављање истраживачког питања. У другом делу презентације излаже резултате својих теоријских и емпиријских истраживања, проблемски их обликујући око кључних научних појмова који га воде ка новом научном резултату, било да је у питању примењено или основно научно истраживање. У трећем делу излагања наводи своје оригиналне закључке, успоставља теорије или даје оригиналне моделе или системска решења везана за тему свог истраживања. Након излагања кандидата чланови комисије постављају питања и дискутују о закључцима и дометима истраживања и докторске тезе.		
Препоручена литература		
Број часова активне наставе /	Предавања: /	Студијски истраживачки рад: /
Методе извођења наставе: Консултације		
Оцена знања (максимални број поена 100): Испитна обавеза: јавно одбрањена докторска дисертација – 100 поена.		